

Arrest

nr. 233 054 van 24 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 25 juli 2019 België binnen met zijn paspoort en verzoekt op 30 juli 2019 om internationale bescherming. Op 30 september 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Syrische nationaliteit te bezitten en van etnische afkomst Arabisch te zijn. U bent een soennitische moslim. U bent geboren in de regio Sabinah in Damascus. De laatste tien jaar voor uw vertrek uit Syrië woonde u in de stad Al Baath, Quneitra. U behaalde een bachelordiploma geografie in 2016. U begon een mastersopleiding maar u maakte die niet af en u verliet Syrië in september 2017 uit vrees voor de verplichte legerdienst.

U reisde op illegale wijze via Turkije naar Griekenland, waar u in oktober 2017 aankwam. U reisde meteen door naar Athene. Van oktober tot november 2018 huurde u samen met andere personen een appartement in Akhernoon in Athene. Vanaf november 2017 tot uw vertrek uit Griekenland verbleef u in het Skaramagas opvangcentrum in Athene. De situatie in het opvangcentrum was slecht. Het was een bolwerk van smokkelaars, drugshandelaars en maffia. Eind januari 2018 kwam een groep van vier Syriërs, Irakezen en Palestijnen naar u. Ze eisten dat u 200 euro zou betalen voor het gebruik van de caravan waarin u verbleef, zo niet zou u uit de caravan gezet worden of vermoord worden of zou de caravan in brand gestoken worden. U meldde dit bij het beheer van het opvangcentrum, maar ze zeiden dat u het moest melden bij de politie. U ging diezelfde dag naar het politiebureau buiten het opvangcentrum. U vertelde wat er gebeurd was, maar de politieagent deed teken dat het hem niet interesseerde en dat u uw plan moest trekken. U keerde terug naar het opvangcentrum en u zei aan de afpersers dat u zou betalen. In februari 2018 betaalde u hen 125 euro omdat u geen 200 euro had, u mocht dan in de caravan blijven. De afpersers vroegen nog 75 euro van u, maar u had geen geld meer en u probeerde de betaling uit te stellen. Vijftien dagen nadat u 125 euro betaald had werden er andere personen bij u in de caravan geplaatst, zij hadden ook geld betaald aan de afpersers.

Op 8 januari 2018 diende u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in. Aanvankelijk leefde u van de financiële steun van uw ouders, die u zo'n 50 euro per maand gaven. Van oktober 2018 tot maart 2019 kreeg u een uitkering van 150 euro per maand van de Verenigde Naties. Op 4 november 2018 bent u erkend als vluchteling in Griekenland en in maart 2019 kreeg u een verblijfsvergunning. Toen u een verblijfsvergunning kreeg had u geen recht meer op de uitkering. Daarna overleefde u met de hulp van vrienden.

Zowel voor als na uw erkenning als vluchteling deed u tevergeefs pogingen om te studeren en te werken. U wou de Griekse taal leren, maar u kon enkel terecht in privé-scholen die te duur waren. U wou uw Syrische diploma laten erkennen, maar de bevoegde dienst zei dat u eerst de taal moest leren. U probeerde werk te zoeken maar u slaagde er niet in een job te vinden omdat u geen Grieks sprak.

Uiteindelijk besloot u Griekenland te verlaten omwille van al deze problemen. In juli 2019 reisde u per vliegtuig en met uw Griekse verblijfsvergunning op legale wijze naar Nederland. U vernietigde uw verblijfsvergunning na aankomst in Nederland. U reisde verder per trein naar België omdat het een Europees land is dat u leuk vindt. Op 25 juli 2019 kwam u aan in België en op 30 juli 2019 deed u hier een verzoek om internationale bescherming. Bij terugkeer naar Syrië vreest u gearresteerd te worden omdat u wegvluchtte van de legerdienst of gedood te worden als u in het leger zou dienen. Bij terugkeer naar Griekenland vreest u op straat te moeten leven, niet naar school te kunnen gaan en geen werk te kunnen vinden.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, identiteitskaart, rijbewijs, diploma en puntenlijsten, documenten in verband met het uitstel van uw legerdienst, een PV met betrekking tot het verlies van uw militair boekje en vier foto's van het opvangcentrum in Griekenland waar u verbleef.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u op 4 november 2018 in Griekenland internationale bescherming kreeg, u verkreeg met name de vluchtelingenstatus (zie CGVS, p. 7, en Eurodac search result). U kreeg hierna in maart 2019 een verblijfsvergunning in Griekenland die geldig was tot 2020 of 2021 (zie CGVS, p. 7).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u dat de omstandigheden in het opvangcentrum slecht waren en dat het er onveilig was, zo werd u er met name afgeperst en kreeg u geen hulp van de Griekse politie, dat u geen taal cursus kon volgen en geen werk kon vinden, geen recht meer had op een uitkering en onvoldoende toegang had tot gezondheidszorg (CGVS, p. 8-16). Bij terugkeer naar Griekenland vreest u opnieuw geen werk te vinden en de taal niet te kunnen leren en op straat te belanden omdat u niet meer het recht hebt om in een opvangcentrum te verblijven (CGVS, p. 11).

Met betrekking tot de afpersing merkt het CGVS vooreerst op dat u nauwelijks iets weet over uw afpersers, die nochtans in het hetzelfde opvangcentrum als u bleven wonen ondanks hun negatieve beslissing en er zich bezighielden met louche zaken. Zo kent u noch hun roepnamen, noch hun echte namen en bent u ook niet zeker van hun nationaliteit (CGVS, p. 13, 14). Dat u zo weinig weet over deze personen die u zouden afgeperst hebben en met de dood zouden bedreigd hebben roept twijfels op met betrekking tot de vermeende afpersing. Bovendien dient opgemerkt te worden dat de vermeende afpersing een eenmalige gebeurtenis was. De vier afpersers vroegen u namelijk voor het eerst om geld (200 euro) eind januari 2018 en u betaalde hen in februari 2018 125 euro, waarna u in de caravan mocht blijven (CGVS, p. 11, 14). Hoewel ze u daarna nog vroegen de resterende 75 euro te betalen, deed u dit niet omdat u geen geld had en kon u toch tot uw vertrek in juli 2019 in de caravan blijven, zij het tesamen met andere mensen (CGVS, p. 12). Gezien uw weinig overtuigende verklaringen, de onvoldoende zwaarwichtige aard en de eenmaligheid van de afpersing kan niet geconcludeerd worden dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar Griekenland een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het CGVS merkt overigens op dat u vrij bent om te verblijven waar u wilt in geval van terugkeer naar Griekenland en dat u dus geenszins verplicht zou zijn om opnieuw op dezelfde plek te verblijven waar u mogelijks de kans zou lopen dezelfde afpersers en andere louche figuren die in het centrum verbleven, zoals drugssmokkelaars en maffiosi, tegen het lijf te lopen.

Wat betreft het door u aangehaalde gebrek aan bescherming door de Griekse autoriteiten merkt het CGVS het volgende op. Hoewel u verklaart één keer naar het politiebureau geweest te zijn om te klagen over de afpersing en doodsb bedreiging, hebt u geen officiële verklaring afgelegd of aangifte gedaan, u hebt dan ook geen enkel bewijs van uw bezoek aan het politiebureau (CGVS, p. 10, 13). Dat u niet wist dat een klacht moet geregistreerd worden, dat u dacht dat de politie de situatie goed zou kunnen evalueren en dat u niet tegen de politie kan zeggen wat ze moeten doen verklaart niet waarom u niet aandrang om een officiële verklaring af te leggen of een klacht in te dienen toen de politieagent teken deed dat het hem niet interesseerde en dat u moest vertrekken (CGVS, p. 10, 12). U, als hooggeschoolde persoon, zou toch moeten beseft hebben dat de politie geen verdere stappen zou ondernemen als er geen officiële verklaring of klacht was. Dat u niet aandrang hiertoe en ook geen enkele poging deed om met een andere politieagent te praten of naar een andere politiebureau te gaan (CGVS, p. 12) relativeert de ernst van de door u beweerde vrees. Gezien de uiterst beperkte stappen die u ondernam om bescherming te verkrijgen van de Griekse autoriteiten kan niet geconcludeerd worden dat de bescherming door de Griekse autoriteiten niet actueel of ontoereikend zou zijn.

Wat betreft uw verklaringen met betrekking tot de levensomstandigheden, met name een gebrek aan scholing, werk, uitkering en verblijfplaats en toegang tot gezondheidszorg, merkt het CGVS het volgende op.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Uw verklaringen over het gebrek aan toegang tot gezondheidszorg overtuigen niet. U verklaarde immers dat u een beroep kon doen op MSF (Artsen Zonder Grenzen) en Dokters van de Wereld voor medische zorg (CGVS, p. 15). Na uw erkenning als vluchteling legde u aan Dokters van de Wereld uit dat u "gedeeltelijke epilepsie" hebt, een ziekte waaraan u al leed toen u nog in Syrië verbleef, en kreeg u een doorverwijzingsbrief voor een neuroloog in een ziekenhuis in Athene (CGVS, p. 15). Dat u daarna vijf keer naar het ziekenhuis ging en u telkens geïnformeerd werd dat de dokter een noodgeval had en het te druk had wijst er niet automatisch op dat u geen toegang had tot gezondheidszorg, het is immers best mogelijk dat de neuroloog inderdaad noodgevallen moest behandelen en het te druk had, u toont alleszins niet aan dat er een andere reden was waarom u de neuroloog niet te zien kreeg. Het CGVS merkt overigens op dat u geen documenten neerlegt met betrekking tot uw medische problemen en dat u sinds uw komst naar België nog niet naar de dokter bent geweest voor de behandeling van epilepsie omdat u niet zeker bent of u hier zal kunnen blijven (CGVS, p. 16). Dat u in Griekenland pas na uw erkenning als vluchteling behandeling zocht voor de chronische ziekte waaraan u lijdt en dat u het de voorbije maanden niet opportuun achtte medische behandeling te verkrijgen in België wijst er geenszins op dat u dringend nood hebt aan medische zorg en kan verklaren waarom patiënten met dringende medische problemen voorrang kregen op u in Griekenland. Wat betreft uw verklaring dat u in Griekenland niet op consultatie bij een oogarts in een openbaar ziekenhuis kon gaan zonder doorverwijzingsbrief merkt het CGVS op dat uit uw verklaringen blijkt dat Dokters van de Wereld in de mogelijkheid was om doorverwijzingsbrieven te geven (CGVS, p. 15, 16).

U doet voorts gelden dat u in Griekenland geen scholing, werk en financiële steun kreeg en dat u bij terugkeer dezelfde problemen zal kennen, bovendien zal u bij terugkeer niet meer in een opvangcentrum kunnen verblijven (CGVS, p. 8-16). Met betrekking tot scholing verklaarde u dat u geïnformeerd werd dat er geen scholen zijn speciaal om de taal te leren, dat u telkens doorverwezen werd naar privéscholen die u niet kon betalen, en dat de overheidsschool waar u zich wou inschrijven enkel voor minderjarigen was (CGVS, p. 8, 9, 14). Dat u geen geld had voor een privéschool is louter een socio-economisch element waaruit geen vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade blijkt. Dat bepaalde scholen enkel toegankelijk zijn voor minderjarigen is vanzelfsprekend en wijst evenmin op een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade. Het CGVS merkt voorts op dat uit toegevoegde informatie blijkt dat er wel degelijk gratis taalcursussen voor migranten en/of vluchtelingen bestaan in Griekenland. Bijgevolg kan niet geconcludeerd worden dat u geen toegang zou hebben tot onderwijs in Griekenland.

Uit uw verklaringen over het gebrek aan werk blijkt evenmin een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade, u verklaarde immers dat u het recht had om te werken en dat het feit dat u geen Grieks spreekt de reden was waarom u geen job vond (CGVS, p. 9, 10).

Met betrekking tot uw vrees op straat te zullen belanden in geval van terugkeer naar Griekenland omdat u niet meer het recht hebt in een opvangcentrum te verblijven merkt het CGVS op dat het u als erkend vluchteling vrij staat zelf een (huur)woning naar wens te zoeken, dat u reeds voor uw verzoek om internationale bescherming een woning huurde in Griekenland en dat geldgebrek de enige reden was waarom u die huurwoning verliet (CGVS, p. 8). Dat u in geval van terugkeer naar Griekenland niet meer gratis in een opvangcentrum zal kunnen verblijven en zelf zal moeten instaan voor het vinden van een woonst is bijgevolg wederom louter een socio-economisch element.

Wat betreft uw financiële toestand verklaarde u dat u als erkend vluchteling na maart 2019 geen recht meer had op de uitkering die u eerder kreeg en die enkel voor verzoekers in de asielprocedure was, en dat u daarna leefde van de hulp van vrienden (CGVS, p. 5). U zou pas recht hebben op een uitkering na twee jaar gewerkt te hebben in Griekenland, zo zei u (CGVS, p. 15). Uw ouders, die u tot oktober 2018 50 euro per maand hadden gegeven, gaven u na het verlies van uw uitkering geen geld meer omdat hun salarissen niet voldoende waren, zo zei u (CGVS, p. 5). Hierbij kunnen vraagtekens geplaatst worden aangezien drie van uw zussen momenteel universitaire studies doen en één broer middelbare studies; uzelf deed ook universitaire studies in Syrië (CGVS, p. 3, 6). Dat uw familie in staat is om hun kinderen hogere studies te laten doen wijst op een zekere financiële bemiddeldheid. Aangezien uw familie u eerder steunde door uw reis naar Europa te betalen (CGVS, p. 4) en u geld te geven gedurende de eerste periode van uw verblijf in Griekenland mag aangenomen worden dat uw familie u indien nodig opnieuw tijdelijk enige financiële steun zal kunnen verlenen en dat u, als universitair geschoolde jongeman die ook het Engels machtig is, op termijn zelf zal kunnen instaan voor uw levensonderhoud.

Samenvattend zijn bovenstaande problemen die u aanhaalt allen van socio-economische aard, niet meer en niet minder. Bovendien getuigen zij an sich niet van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade ten opzichte van Griekenland.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. De foto's van het opvangcentrum zijn niet relevant aangezien het u als erken vluchteling vrij staat te wonen waar u wilt in geval van terugkeer naar Griekenland en u dus geenszins verplicht bent opnieuw te verblijven in het opvangcentrum. De overige door u neergelegde documenten, met name uw paspoort, identiteitskaart, rijbewijs, diploma, puntenlijsten, proces verbaal van het verlies van uw militair boekje en documenten in verband met het uitstel van uw legerdienst, hebben betrekking op uw identiteit, uw scholing en uw leven in Syrië, elementen die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 20 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

Verzoeker betoogt dat hij niet kan rekenen op effectieve bescherming in Griekenland, zoals deze hem door de richtlijn 2011/95/EU en het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) wordt gegarandeerd. Volgens verzoeker heeft de commissaris-generaal de inhoud van het beschermingsstatuut dat hij geniet niet grondig genoeg onderzocht. Verzoeker zet in dit verband het volgende uiteen:

“4.1.1. Het gebrek aan een grondig onderzoek

Op basis van het persoonlijk onderhoud dat heeft plaats gevonden op 20 september 2019 heeft verweerster beslist om het verzoek tot internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren aangezien verzoeker reeds internationale bescherming geniet in Griekenland.

Op basis van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren indien de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Een verzoek om internationale bescherming kan niettemin ten gronde worden onderzocht, indien de aanvrager het bewijs levert dat hij niet langer kan rekenen op de bescherming van de andere lidstaat

van de Europese Unie. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt duidelijk dat hij in Griekenland niet beschermd werd.

Verweerster bevestigt deze interpretatie op haar eigen website. Zij verklaart dat de stelling dat verzoeker kan profiteren van de bescherming die door een ander EU-land is verleend, weerlegd kan worden. Om dit te doen dient de verzoeker het tegendeel te bewijzen. Verweerster zal zich dan uitspreken over de vraag om internationale bescherming, rekening houdend met de algemene situatie van het land in kwestie en de persoonlijke situatie van de verzoeker.

“(...)”

(CGVS, Vluchtelingenstatus in een andere EU-lidstaat, te consulteren via: <https://www.cgvs.be/nl/vluchtelingenstatus-een-andere-eu-lidstaat>, geconsulteerd op 9 oktober 2019m verzoeker zet vet)

In de bestreden beslissing wordt als het ware een nieuwe voorwaarde toegevoegd aan artikel 57/6, §3, 3° van de Vreemdelingenwet door te stellen dat verzoeker moet aantonen dat hij “een gegronde vrees of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.”

België moet zich er echter van vergewissen dat verzoeker een status geniet die voldoet aan de minimumnormen die zijn vastgelegd in de internationale en Europese wetgeving. Dit betekent dat de inhoud van het statuut aan de minimumnormen van de Kwalificatierichtlijn moet voldoen, analoog aan de bepalingen die al in het Verdrag van Genève zijn opgenomen. In dit verband moet ook de inhoud van de vluchtelingenstatus in Griekenland worden gecontroleerd.

Uit wat volgt blijkt dat de algemene situatie in Griekenland niet in overeenstemming is met de internationale normen voor het statuut van internationale bescherming. Het lijkt er ook op dat de veiligheidsproblemen in Griekenland van dien aard zijn dat verzoeker geen effectieve bescherming kan genieten.

4.1.2. Veiligheidsproblemen in Griekenland

Verweerster beslist in de bestreden beslissingen dat de verklaringen van verzoeker wegens een gebrek aan gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade niet als gegrond kunnen worden beschouwd.

Nochtans heeft verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 20september 2019 getuigd over de onveilige situatie in Griekenland. Hij werd er het slachtoffer van afpersing. Verzoeker ging naar het politiekantoor om hier klacht over neer te leggen, maar de politieagent liet duidelijk blijken dat het hem niet kon schelen en dat verzoeker zijn plan moest trekken. Verzoeker voelde zich bijzonder onveilig in Griekenland.

“(...)”

(Nota's persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 11)

Volgens verweerster relateert het feit dat verzoeker geen officiële verklaring aflegde bij de politie de ernst van de vrees van verzoeker. Verzoeker was echter nooit eerder in een politiekantoor geweest, waardoor hij geen enkele ervaring heeft met het neerleggen van klachten. Hij wist niet wat hij kon verwachten of wat hij moet eisen. Dat verweerster hieruit besluit dat zijn problemen niet ernstig zijn, is bijzonder kortzichtig.

Er mag niet vergeten worden dat verzoeker zeer kwetsbaar is aangezien hij zijn land van herkomst diende te verlaten uit vrees voor de verplichte legerdienst. Verzoeker kan niet de schuld krijgen voor het hopen op een verbetering van hun leefsituatie. Uit een grondige lezing van de verklaringen van verzoeker blijkt immers dat hij werd blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in Griekenland.

4.1.3. Geen effectief statuut in Griekenland

Op basis van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet kan de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren indien de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

De inhoud van deze internationale bescherming wordt binnen de EU, naar analogie van wat reeds in de Conventie van Genève werd opgenomen, gereguleerd door artikels 20-35 van de Kwalificatierichtlijn.

Internationale bescherming behelst in de zin niet alleen een recht op verblijf en bescherming tegen refoulement, maar ook toegang tot een aantal sociale rechten, waarbij de lidstaat op zijn minst dient te garanderen de persoon die internationale bescherming geniet niet te discrimineren ten aanzien van haar eigen burgers.

Overeenkomstig de Kwalificatierichtlijn omvat een beschermingsstatus onder meer ook het recht op toegang tot werk (art. 26 kwalificatierichtlijn), toegang tot sociale voorzieningen (artikel 29 kwalificatierichtlijn) en toegang tot huisvesting (art. 32 kwalificatierichtlijn).

In Griekenland wordt op geen enkele manier voorzien in deze basisrechten, waardoor de 'bescherming' die verzoekers om internationale bescherming er krijgen eigenlijk zonder enige inhoud is.

"(...)"

(stuk 3, AIDA, Country Report Greece, maart 2019, p. 185, te consulteren via: <http://www.asylumineurope.org/reports/country/greece>, verzoeker zet vet)

In casu moet niet zozeer worden nagegaan in welke omstandigheden verzoeker leefde in Griekenland voor zijn vertrek. Wat hoofdzakelijk van tel is, zijn de omstandigheden waarin hij zal terechtkomen in geval van terugkeer. Verzoeker loopt een grote kans dakloos te worden in Griekenland, wat een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakt.

Verzoeker heeft een recht op bescherming overeenkomstig de kwalificatierichtlijn. Het is niet strikt noodzakelijk dat een inbreuk op de rechten van het EVRM wordt vastgesteld.

Verzoeker wil graag twee arresten van respectievelijk uw Raad en het Hof van Justitie benadrukken waarin effectieve internationale bescherming onderzocht werd.

In het arrest nummer 211 220 van 18 oktober 2018 vernietigde uw Raad een beslissing van het CGVS tot niet-ontvankelijkheid. Uw Raad oordeelde in dit arrest dat er door het CGVS onvoldoende rekening werd gehouden met de omstandigheden waarin personen met een beschermingsstatuut in Griekenland leven. Verschillende elementen, waaronder het feit dat de beschermde persoon op straat leefde, geen toegang had tot medische zorg, en kou en honger leed, zorgden ervoor dat een terugkeer naar Griekenland zou leiden tot een risico op een onmenselijke en vernederende behandeling. Dit had in casu tot gevolg dat het beschermingsstatuut in Griekenland als ineffectief werd aanzien.

"(...)"

(Arrest RVV nummer 211 220 van 18 oktober 2018, verzoeker zet vet)

Bovendien oordeelde het Hof van Justitie in maart 2019 dat een lidstaat van de EU een verzoek om internationale bescherming niet kan weigeren op grond van een internationale bescherming in een andere lidstaat, wanneer er een risico bestaat dat de verzoeker aan onmenselijke of vernederende behandelingen zal worden blootgesteld. Dit doet zich voor wanneer de verzoeker, ongeacht zijn persoonlijke wensen en keuzes, zich in een situatie van extreme materiële armoede bevindt. Het Hof herhaalt ook dat de socio-economische verplichtingen niet herleid kunnen worden tot een loutere non-discriminatieplicht t.o.v. de eigen onderdanen.

"(...)"

(Hof van Justitie, C-297/17, C-318/17, C-319/17 et C-438/17 van 19 maart 2019, verzoeker zet vet)

De Nederlandse Raad Van State verwees in een recent arrest naar bovenstaande rechtspraak. In een arrest van 15 juli 2019 schorste de Nederlandse Raad een terugkeer naar Griekenland op. Het arrest betrof een alleenstaande moeder en haar dochter, die als kwetsbaar aanzien werden omwille van de psychologische problemen van de dochter. Hoewel ze in Griekenland erkend werden als vluchteling, besloot de Raad dat ze bij een terugkeer naar Griekenland terecht zouden komen in een toestand van verregaande materiële deprivatie. Omwille hiervan werd de terugkeer naar Griekenland opgeschort.

"(...)"

(stuk 15, arrest van de Raad van State te Nederland, uitspraak 201902302/1/V3, dd. 15 juli 2019)

Uit wat volgt zal duidelijk blijken dat verzoeker voldoet aan het profiel dat de rechtspraak schetst: hij kan onmogelijk rekenen op effectieve bescherming in Griekenland.

4.1.4. Toegang tot huisvesting

Vooreerst had verzoeker in Griekenland geen duurzame huisvesting. Bij aankomst in Griekenland huurde hij samen met andere mannen een appartement te Akhernoon. Omwille van geldgebrek verbleef verzoeker gedurende zijn procedure om internationale bescherming in het opvangcentrum te Skaramagas. Hier woonde hij in een caravan. Hoewel de opvang gratis was, was het voor verzoeker niet veilig om daar te wonen (zie 4.1.2.).

Verzoeker legde duidelijke en gedetailleerde verklaringen af over zijn woonplaatsen in Griekenland.

“(...)”

(Nota's persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 8, verzoeker zet vet)

Het AIDA-rapport van maart 2019 bevestigt dat het zeer moeilijk is voor mensen die internationale bescherming genieten om toegang te krijgen tot huisvesting. Enerzijds zijn de problemen van verzoeker allemaal aan elkaar gelinkt: hij had geen mogelijkheid om de Griekse taal te leren, waardoor hij onmogelijk werk kon vinden en bijgevolg geen budget had om een huis op de privémarkt te huren. Daarnaast is de vraag op de Griekse huizenmarkt groter dan het aanbod.

“(...)”

(Stuk 3, AIDA, Country Report Greece, maart 2019, p. 185, te consulteren via: <http://www.asylumineurope.org/reports/country/greece>, verzoeker zet vet)

Verzoeker vreest oprecht dat hij dakloos zal worden bij een gedwongen terugkeer naar Griekenland. Aangezien verzoeker niet op hulp kan rekenen, is de kans bijzonder groot dat hij op straat zal belanden.

Informatie uit het AIDA-rapport van maart 2019 toont aan dat, in geval van terugkeer, het risico dat terugkeerders dakloos zullen zijn reëel is.

Bovendien is de situatie op het vlak van huisvesting niet veranderd sinds het vertrek van verzoeker uit Griekenland. Integendeel zelfs, de situatie is verslechterd. Griekenland wordt nog steeds geconfronteerd met een massale toestroom van verzoekers om internationale bescherming en het land kan hen niet langer de nodige garanties bieden.

Dublin-overdrachten naar Griekenland zijn nog steeds controversieel. De situatie op de eilanden is absoluut hartverscheurend. Elke dag rapporteert de media overbevolking en onmenselijke omstandigheden in de kampen. In Moria is er zelfs sprake van een gezondheids crisis onder de aanvragers van internationale bescherming (stuk 7, Open Migration, Moria: A mental health crisis at Europe's shores, 29 november 2018, te consulteren via: <https://openmigration.org/en/analyses/moria-a-mental-health-crisis-at-europes-shores/>).

Door deze situatie op de eilanden blijft Griekenland in het oog van de storm. Het land verbindt zich ertoe om een maximumaantal aanvragers van internationale bescherming naar het vaste land over te brengen.

“(...)”

(stuk 8, Daily Finland, Greece vows to improve living conditions of refugees on islands, 16 november 2018, te consulteren via: <http://www.dailyfinland.fi/europe/7953/Greece-vows-to-improve-living-conditions-of-refugees-on-islands>, verzoeker zet vet)

Het lijkt er echter op dat het overbrengen naar het vaste land geen oplossing is, maar enkel de problemen verschuift aangezien de infrastructuur op het vaste land stilaan ook overbevolkt geraakt. Niet alle verzoekers om internationale bescherming kunnen er verblijven.

Het overbrengen van migranten van de eilanden naar het vaste land zet de huisvestingsmogelijkheden voor verzoeker bovendien nog verder onder druk.

Gezien de komende maanden nog duizenden mensen zullen aankomen op het vaste land staat het vast dat de mogelijkheden voor huisvesting voor verzoeker opnieuw miniem zullen zijn.

“(...)”

(stuk 9, Amnesty International, Greece and the EU must move asylum seekers to safety, 6 december 2018, te consulteren via: <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2018/12/greece-and-the-eu-must-move-asylum-seekers-to-safety/>, verzoeker zet vet)

Een recent rapport van het ECRE toont de moeilijkheden aan waarmee verzoeker geconfronteerd werd. Personen die internationale bescherming genieten zijn bij gebrek aan financiële hulp en officiële huisvesting genoodzaakt om op straat te leven.

“(...)”

(stuk 17, ECRE, *Housing out of reach? The reception of refugees and asylum seekers in Europe*, 23 mei 2019, p. 33, te consulteren op: <http://www.asylumineurope.org/news/2905-2019/housing-out-reach-reception-refugees-and-asylum-seekers-europe>, verzoeker zet vet)

Refugee Support Aegean (RSA)/PRO ASYL heeft het voorbije jaar de situatie opgevolgd van personen wiens verzoek om internationale bescherming in een andere EU-lidstaat werd afgewezen omdat ze reeds internationale bescherming genieten in Griekenland. De NGO volgde 4 maanden lang een jong gezin, twee ouders en hun twee minderjarige kinderen, bij hun terugkeer naar Griekenland. Bij gebrek aan een integratieplan door de Griekse overheid en de weinige huisvestingsmogelijkheden was de enige mogelijkheid voor het gezin op straat leven (stuk 18, RSA, *Returned recognized refugees face a dead-end in Greece*, 9 januari 2019, te consulteren op: <https://rsaegean.org/en/returned-recognized-refugees-face-a-dead-end-in-greece/#homelessness>).

Aangezien een kwetsbaar gezin al niet in aanmerking komt voor officiële huisvesting, is het maar de vraag welk lot verzoeker te wachten staat. Aangezien verzoeker een jonge, alleenstaande man is, wordt hulp en bijstand niet als dringend beschouwd. Er kan geen twijfel bestaan over het feit dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland dakloos zal worden.

Uit recente informatie blijkt bovendien dat de overheid is gestopt met zijn steun aan het Emergency Support to Integration and Accommodation (ESTIA) programma van het UNHCR. ESTIA was de laatste strohalm voor personen die internationale bescherming genieten. De organisatie verleende zowel huisvesting als leefgeld aan personen die internationale bescherming genieten. RSA/PRO ASYL heeft al zijn bezorgdheid geuit, omdat de overheid geen alternatieve huisvesting heeft voorzien. Dit betekent dat honderden mensen plots op straat komen te staan.

“(...)”

(Stuk 19, RSA, *Eviction of recognized refugees from accommodation will lead to homelessness and destitution*, 5 april 2019, te consulteren op: <https://rsaegean.org/en/evictions-of-recognized-refugees-from-accommodation-will-lead-to-homelessness-and-destitution/>, verzoeker zet vet)

Vrijwilligers in Griekenland bevestigen dat de situatie met de dag ernstiger en uitzichtlozer wordt (stuk 20, Brief van N. H. (...) van Mazi Housing Project van 9 juli 2019, stuk 21, Brief van E. M. (...) van Khora Community Center van 7 juli 2019 en stuk 22, brief van H. McL. (...) van 14 juli 2019). Hoewel hun getuigenis betrekking heeft op een andere persoon, wiens naam werd geanonimiseerd, omschrijven ze wel de situatie waarin personen die internationale bescherming genieten zich dagelijks bevinden. De mensen leven op straat en hangen af van hulp van allerhande verenigingen voor hun voedsel en kledij.

4.1.5. Toegang tot werk

Op grond van de verklaringen van verzoeker staat het vast dat ondanks zijn vele inspanningen, het voor hem onmogelijk was om werk te vinden, omwille van zijn beperkte kennis van de Griekse taal.

“(...)”

(Nota's persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 10, verzoeker zet vet)

Er is bovendien een extreme krapte op de Griekse arbeidsmarkt, maar er dient ook erkent te worden dat personen met een migratieachtergrond een bijkomende nauwelijks te overkomen handicap hebben.

Statistieken tonen aan dat er in de praktijk op heden geen toegang tot werk is in Griekenland.

“(...)”

(stuk 6, RSA, *Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece*, 23 juni 2017, p 20-21, te consulteren op: www.proasyl.de/wpcontent/uploads/2015/12/2017-06-26-Legal-note-RSA-beneficiaries-of-international-protection-in-Greece.pdf, verzoeker zet vet)

De Kwalificatierichtlijn stelt sociaaleconomische taken aan de lidstaten van de Europese Unie. Deze taken kunnen niet simpelweg worden beperkt tot een verbod op discriminatie met de eigen bevolking. Griekenland is niet in staat om een beschermingsstatus aan te bieden die overeenkomt met de Europese Kwalificatierichtlijn.

Deze onmogelijkheid van Griekenland moet gekaderd worden binnen de economische crisis en de asielcrisis waarmee Griekenland wordt geconfronteerd.

Wat de economische crisis en de invloed ervan op de beschermingsstatus betreft, klopt het dat de economische situatie niet in alle lidstaten van de Europese Unie dezelfde is, waardoor de sociaaleconomische bescherming anders is. Dit is op zich geen reden om aan te tonen dat de rechten van personen die om internationale bescherming verzoeken niet worden geëerbiedigd. We moeten echter niet alleen rekening houden met de economische situatie, maar ook met de sociale implicaties. In Griekenland bestaat in de praktijk vrijwel geen bescherming voor vluchtelingen.

Het werkloosheidscijfer in Griekenland is 17%, het hoogste percentage in de Europese Unie. Wat betreft de werkloosheid van buiten de Europese Unie geboren personen, zoals verzoeker, is Griekenland eveneens koploper met een percentage van 29%.

“(...)”

(stuk 10, Eurostat, Migrant integration statistics – labour market indicators, update van mei 2019, te consulteren via https://ec.europa.eu/eurostat/statisticsexplained/index.php/Migrant_integration_statistics_%E2%80%93_labour_market_indicators, verzoeker zet vet)

(...)

(stuk 11, Eurostat, Unemployment Statistics, update van augustus 2019, te consulteren via : https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Unemployment_statistics#Recent_developments)

Volgens de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), die sinds 2011 de welvaart in de verschillende lidstaten meet, scoort Griekenland voor bijna alle indicatoren een slechte score. Dit betreft zowel de tevredenheid van het leven als materiële indicatoren zoals huisvesting, inkomen en werkgelegenheid.

“(...)”

(stuk 12, OECD, How's life in Greece, november 2017, te consulteren via: <https://www.oecd.org/statistics/Better-Life-Initiative-country-note-Greece.pdf>, verzoeker zet vet)

“(...)”

(stuk 13, OECD, Greece, geraadpleegd op 9 oktober 2019, te consulteren via: <http://www.oecdbetterlifeindex.org/countries/greece/>, verzoeker zet vet)

Griekenland is een land dat noch zijn eigen burgers, wanneer zij in moeilijkheden verkeren, noch mensen met internationale bescherming, een solide levensstandaard kan bieden. Dit is aldus de perfecte achtergrond voor de groeiende xenofobie en structureel nadeel van mensen met een migratieachtergrond.

“(...)”

(stuk 14, Los Angeles Times, A surge in neo-Nazi attacks terrifies refugees in Greece, 4 juni 2018, te consulteren via: <https://www.latimes.com/world/europe/la-fg-greeceneo-nazis-2018-story.html>, verzoeker zet vet)

Wanneer de economische situatie van een land op zich geen reden is om te oordelen dat een land geen effectieve beschermingsstatus biedt, geldt dit wel voor de sociale implicaties ervan.

Griekenland garandeert geen minimale levensstandaard of minimale sociale zekerheid.

4.1.6. Toegang tot onderwijs en integratie

Verzoeker getuigde gedurende zijn persoonlijk onderhoud over het gebrek aan toegang tot onderwijs en kwaliteitsvolle taallessen. Hoewel hij zeer veel moeite deed om taallessen te volgen, kon verzoeker zich nergens aansluiten. Bij gebrek aan lessen van een degelijk niveau was het voor verzoeker onmogelijk om de Griekse taal onder de knie te krijgen.

“(...)”

(Nota's persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 14-15)

Opnieuw kan niet getwijfeld worden aan de moeite die verzoeker deed om de Griekse taal te leren. Hij zocht hulp bij organisaties, ging langs bij privéscholen en probeerde uiteindelijk zelfs om via het internet Grieks onder de knie te krijgen.

Volgens verweerster zijn er wel degelijk gratis taalcursussen voor vluchtelingen in Griekenland. Hieromtrent wenst verzoeker te wijzen op de hierboven aangehaalde verklaringen, die duidelijk het

tegendeel aantonen. Verzoeker wenst bovendien te benadrukken dat hij anderhalf jaar in Athene verbleef, overal rond is geweest en nergens iets hoorde van dergelijke opleidingen. Er is duidelijk een grote discrepantie tussen de situatie op papier en de realiteit.

Het feit dat enkele organisaties dergelijke cursussen organiseren, wil nog niet zeggen dat verzoekers om internationale bescherming er effectief toegang tot hebben. Bovendien blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat deze cursussen van erbarmelijke kwaliteit zijn.

“(...)”

(Stuk 3, AIDA, Country Report Greece, maart 2019, p. 188, te consulteren via: <http://www.asylumineurope.org/reports/country/greece>, verzoeker zet vet)

4.1.7. Recht op sociale bijstand

Nadat verzoeker in Griekenland erkend werd als vluchteling, had hij niet langer recht op een uitkering. Aangezien hij geen werk vond, overleefde hij door middel van hulp van vrienden. In het verleden ontving verzoeker eveneens financiële steun van zijn ouders, maar omwille van financiële problemen was dit voor hen niet langer mogelijk. Verweerster stelt zich hierbij vragen, gezien een broer en drie zussen van verzoeker momenteel studeren in Syrië. Hierdoor zou, volgens verweerster, de familie van verzoeker voldoende geld hebben om hem (tijdelijk) financieel te ondersteunen.

Verweerster houdt hier echter geen rekening met de situatie in Syrië. In Syrië is het onderwijs namelijk gratis. Afstuderen aan de universiteit en hogere diploma's wijzen dus helemaal niet op financiële welgesteldheid.

“(...)”

(stuk 5, World Education News+Reviews, Education in Syria, 4 april 2016, te consulteren op: <https://wenr.wes.org/2016/04/education-in-syria>, verzoeker zet vet)

Verzoeker kon én kan bijgevolg bij een eventuele terugkeer naar Griekenland op geen enkele manier voorzien in zijn eigen levensonderhoud.

Objectieve informatie bevestigt dat de toegang tot sociale bijstand in Griekenland voor personen zonder een vaste verblijfplaats, los van alle overige bureaucratische obstakels die werden opgeworpen door de Griekse overheid, onmogelijk is wanneer men niet over een vaste verblijfplaats beschikt.

Verzoeker verwijst dan ook terecht naar:

“(...)”

(Stuk 3, AIDA, Country Report Greece, maart 2019, p. 190, te consulteren via: <http://www.asylumineurope.org/reports/country/greece>, verzoeker zet vet)

Het gebrek aan opvang of huisvesting bij terugkeer naar Griekenland, zal voor verzoeker meteen ook betekenen dat hij toegang tot andere essentiële sociale rechten verliezen.

Objectieve informatie erkent de enorme obstakels die, in de praktijk, elke toegang onmogelijk maken.

4.1.8. Conclusie

Waar in artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° wordt gerefereerd naar het feit dat een verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, is het essentieel dat dit een beschermingsstatuut betreft dat inhoudelijk in overeenstemming is met de kwalificatierichtlijn.

Het concept ‘internationale bescherming’ refereert immers naar een vastomlijnd geheel van rechten die aan een persoon gegarandeerd worden, wanneer hij daartoe in aanmerking komt. Op die manier wordt vermeden dat aan personen zoals verzoeker een statuut zonder inhoudelijke consequenties zou worden toegekend.

Daarnaast stelt de kwalificatierichtlijn echter toch ook een soort minimumdrempel voorop, waarbij aan personen met een beschermingsstatuut een minimale levensstandaard wordt gegarandeerd. Zo blijkt bijvoorbeeld uit artikel 32 van de kwalificatierichtlijn, een artikel dat duidelijk tweeledig werd opgebouwd.

“De lidstaten zorgen ervoor dat personen die internationale bescherming genieten, toegang tot huisvesting hebben, onder vergelijkbare voorwaarden als andere onderdanen van derde landen die legaal op hun grondgebied verblijven.”

Verzoeker wenst in deze context te verwijzen naar een belangrijke paper die dr. Ryszard Cholewinski (vandaag actief als migratiespecialist voor de International Labour Organization) reeds in 1999, dus nog voor de huidige kwalificatierichtlijn, opstelde in het kader van de ‘Workshop on Refugee and Asylum Policy and Practice in Europe and North America’ die op 1-3 juli 1999 werd georganiseerd door de universiteit van Oxford.

In deze paper wees hij erop dat de rechten van vluchtelingen niet mogen ingeperkt worden tot een non-discriminatieplicht voor de ontvangende staat.

“(…)”

(Stuk 16, Ryszard Cholewinski, Economic and Social Rights of Refugees and Asylum Seekers in Europe, 1-3 juli 1999, pp. 8-9, te consulteren op: repository.forcedmigration.org/pdf/?pid=fmo:1925, verzoeker zet vet en onderlijnt)

Zeer concreet wordt hier ook het volgende opgenomen omtrent het recht op huisvesting voor vluchtelingen:

“(…)”

(stuk 16, Ryszard Cholewinski, Economic and Social Rights of Refugees and Asylum Seekers in Europe, 1-3 juli 1999, pp. 8-9, te consulteren op: repository.forcedmigration.org/pdf/?pid=fmo:1925, verzoeker zet vet)

Uit voorgelegde objectieve informatie over de huidige situatie in Griekenland blijkt zeer duidelijk dat er in Griekenland een ontzettend grote discrepantie bestaat tussen enerzijds de wettelijke wereld en anderzijds de werkelijk situatie op het terrein.

Griekenland is niet meer in staat om minimale sociale voorzieningen te garanderen binnen haar samenleving. Verplichtingen waar ze zich onder meer binnen de ECOSOC toe heeft verbonden.

Dat Griekenland haar sociale verplichtingen tegenover haar eigen onderdanen op een systematische manier niet meer weet na te komen is zonder meer tragisch. In geen geval kan dit echter tot gevolg hebben dat verzoeker zich in het kader van huidige procedure niet zou kunnen beroepen op de minimale verplichtingen die de kwalificatierichtlijn aan alle lidstaten oplegt.

Hierbij is het in geen geval noodzakelijk dat verzoeker onmiddellijk weet aan te tonen dat deze situatie niet alleen in strijd is met de verplichtingen onder de kwalificatierichtlijn (en de Conventie van Genève), maar eveneens een schending van artikel 3 EVRM uitmaakt.

Ondergeschikt betekent het feit dat verzoeker een zeer grote kans loopt om, in geval van terugkeer naar Griekenland, dakloos te worden zéér zeker dat hij daar zal blootgesteld worden aan onmenselijke en vernederende behandeling zoals bedoeld in artikel 3 EVRM.

Uit het bovenstaande volgt duidelijk dat verzoeker in geen geval kan genieten van effectieve bescherming in Griekenland.

Dit middel is gegrond.”

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1, A van het Verdrag van Genève en van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Verzoeker betoogt dat, nu duidelijk blijkt dat hij niet kan rekenen op effectieve bescherming in Griekenland, onderzocht dient te worden in welke mate hij daadwerkelijk recht heeft op het statuut van vluchteling. Verzoeker wijst erop dat hij zijn land van herkomst ontvlucht is uit vrees voor de verplichte legerdienst en aldus gegronde redenen heeft om te vrezes voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève.

2.1.3. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4, § 2, a), b) en c), van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM, van artikel 1, A van het Verdrag van Genève en van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

Verzoeker meent minstens recht te hebben op subsidiaire bescherming, aangezien hij bij terugkeer naar Syrië een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst naar de algemene veiligheidssituatie in Syrië en citeert uit de informatie die hij daarover bij het verzoekschrift voegt.

2.2. Stukken

Als bijlage bij het verzoekschrift worden verschillende internationale rapporten en persberichten met betrekking tot de algemene situatie in Syrië en Griekenland (stukken 3-14, 16-19 en 23-24), een arrest van de Nederlandse Raad van State (stuk 15) en drie brieven van vrijwilligers in Griekenland over de situatie waarin personen die internationale bescherming genieten zich bevinden (stukken 20-22).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. In de mate dat verzoeker in het tweede en derde middel in zijn verzoekschrift respectievelijk zijn vrees voor vervolging en zijn nood aan subsidiaire bescherming uiteenzet ten aanzien van zijn land van herkomst, met name Syrië, waarbij hij onder meer wijst op de algemene en zeer problematische (veiligheids)situatie in Syrië, wordt er op gewezen dat het verzoek om internationale bescherming in voorliggend geval als niet-ontvankelijk werd aangemerkt in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op grond van de vaststelling dat aan verzoeker reeds internationale bescherming werd verleend in een andere EU-lidstaat. Verzoekers verwijzing naar de motieven die hem ertoe hebben aangezet om zijn land van herkomst oorspronkelijk te verlaten, kan niet dienstig worden aangevoerd daar zulk een aspect niet het voorwerp noch de kern uitmaakt van de bestreden beslissing.

2.3.1.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middele*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker in het eerste middel de schending aan van de artikelen 20 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen geschonden acht.

2.3.1.3. Het eerste, het tweede en het derde middel zijn, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. Beoordeling van de ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“(…)

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(…)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;

(…)”

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming

niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-17, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. In de bestreden beslissing wordt immers terecht als volgt geoordeeld:

“Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u op 4 november 2018 in Griekenland internationale bescherming kreeg, u verkreeg met name de vluchtelingenstatus (zie CGVS, p. 7, en Eurodac search result). U kreeg hierna in maart 2019 een verblijfsvergunning in Griekenland die geldig was tot 2020 of 2021 (zie CGVS, p. 7).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.”

Deze motivering wordt niet betwist in het verzoekschrift.

Tevens blijkt niet dat verzoeker thans niet langer erkend zou zijn als vluchteling in Griekenland. In dit verband stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing het volgende:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).”

Uit het arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, het Verdrag van Genève en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, “*Ibrahim e.a.*”, overweging 84-85 e.v.).

Verzoeker kan dit vermoeden slechts weerleggen wanneer hij aantoonst dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, met name wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 88-90 e.v.).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonst dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken.

Verzoeker stelt in het eerste middel van zijn verzoekschrift dat de algemene situatie in Griekenland niet in overeenstemming is met de internationale normen inzake het statuut van internationale bescherming. Hij wijst enerzijds op de veiligheidsproblemen die hij in Griekenland heeft gekend en betoogt anderzijds dat de beschermingsstatus die hij in Griekenland geniet niet voldoet aan de minimale vereisten die daaraan door de richtlijn 2011/95/EU worden gesteld op het vlak van toegang tot werk, sociale voorzieningen, huisvesting, onderwijs en integratie.

Wat betreft de veiligheidsproblemen in Griekenland, wijst verzoeker erop dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 20 september 2019 getuigd heeft over de afpersing waarvan hij het slachtoffer werd en het gebrek aan bescherming hiertegen door de autoriteiten. Verzoeker citeert een passage uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud die zijn verklaringen daarover weergeeft. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat met betrekking tot de afpersing waarvan verzoeker het slachtoffer zou zijn geweest en het vermeende gebrek aan bescherming door de Griekse autoriteiten als volgt wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing:

"Met betrekking tot de afpersing merkt het CGVS vooreerst op dat u nauwelijks iets weet over uw afpersers, die nochtans in het hetzelfde opvangcentrum als u bleven wonen ondanks hun negatieve beslissing en er zich bezighielden met louche zaken. Zo kent u noch hun roepnamen, noch hun echte namen en bent u ook niet zeker van hun nationaliteit (CGVS, p. 13, 14). Dat u zo weinig weet over deze personen die u zouden afgeperst hebben en met de dood zouden bedreigd hebben roept twijfels op met betrekking tot de vermeende afpersing. Bovendien dient opgemerkt te worden dat de vermeende afpersing een eenmalige gebeurtenis was. De vier afpersers vroegen u namelijk voor het eerst om geld (200 euro) eind januari 2018 en u betaalde hen in februari 2018 125 euro, waarna u in de caravan mocht blijven (CGVS, p. 11, 14). Hoewel ze u daarna nog vroegen de resterende 75 euro te betalen, deed u dit niet omdat u geen geld had en kon u toch tot uw vertrek in juli 2019 in de caravan blijven, zij het tesamen met andere mensen (CGVS, p. 12). Gezien uw weinig overtuigende verklaringen, de onvoldoende zwaarwichtige aard en de eenmaligheid van de afpersing kan niet geconcludeerd worden dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar Griekenland een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het CGVS merkt overigens op dat u vrij bent om te verblijven waar u wilt in geval van terugkeer naar Griekenland en dat u dus geenszins verplicht zou zijn om opnieuw op dezelfde plek te verblijven waar u mogelijks de kans zou lopen dezelfde afpersers en andere louche figuren die in het centrum verbleven, zoals drugssmokkelaars en maffiosi, tegen het lijf te lopen.

Wat betreft het door u aangehaalde gebrek aan bescherming door de Griekse autoriteiten merkt het CGVS het volgende op. Hoewel u verklaart één keer naar het politiebureau geweest te zijn om te klagen over de afpersing en doodsb bedreiging, hebt u geen officiële verklaring afgelegd of aangifte gedaan, u hebt dan ook geen enkel bewijs van uw bezoek aan het politiebureau (CGVS, p. 10, 13). Dat u niet wist dat een klacht moet geregistreerd worden, dat u dacht dat de politie de situatie goed zou kunnen evalueren en dat u niet tegen de politie kan zeggen wat ze moeten doen verklaart niet waarom u niet aandrang om een officiële verklaring af te leggen of een klacht in te dienen toen de politieagent teken deed dat het hem niet interesseerde en dat u moest vertrekken (CGVS, p. 10, 12). U, als hooggeschoolde persoon, zou toch moeten beseft hebben dat de politie geen verdere stappen zou ondernemen als er geen officiële verklaring of klacht was. Dat u niet aandrang hiertoe en ook geen enkele poging deed om met een andere politieagent te praten of naar een andere politiebureau te gaan

(CGVS, p. 12) relativeert de ernst van de door u beweerde vrees. Gezien de uiterst beperkte stappen die u ondernam om bescherming te verkrijgen van de Griekse autoriteiten kan niet geconcludeerd worden dat de bescherming door de Griekse autoriteiten niet actueel of ontoereikend zou zijn."

Waar verzoeker in het eerste middel aanvoert dat hij geen enkele ervaring heeft met het neerleggen van klachten, en dus niet wist wat hij moest verwachten of wat hij moest eisen, doet hij geen afbreuk aan de pertinente vaststelling dat de afpersing waarvan hij het slachtoffer zou zijn geweest een eenmalige gebeurtenis was die zich bovendien afspeelde in de context van het vluchtelingenkamp waar hij slechts tijdelijk kon blijven in afwachting van een beslissing over zijn verzoek om internationale bescherming. Aldus maakt verzoeker niet aannemelijk dat zijn vrees uit hoofde van dit incident nog steeds actueel is, laat staan dat hij naar aanleiding hiervan bescherming behoeft bij terugkeer naar Griekenland. Op basis van de uiterst beperkte stappen die hij ondernomen heeft om bescherming te verkrijgen tegen de afpersing waarvan hij het slachtoffer zou zijn geworden, toont verzoeker bovendien niet aan dat de Griekse autoriteiten onwillig of niet in staat zouden zijn om bescherming te bieden tegen feiten die zich in de toekomst zouden voordoen. De omstandigheid dat verzoeker zich als vluchteling in een zeer kwetsbare positie bevindt, doet hieraan geen afbreuk.

Wat betreft zijn argument dat de beschermingsstatus die hij in Griekenland bezit niet voldoet aan de minimumnormen die de richtlijn 2011/95/EU de lidstaten oplegt, herhaalt verzoeker zijn verklaringen met betrekking tot zijn levensomstandigheden in Griekenland en verwijst hij naar landeninformatie met betrekking tot de toegang tot huisvesting, werk, onderwijs, integratie, sociale voorzieningen en gezondheidszorg. Deze landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulke informatie op zich volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland werd verleend, te weerleggen. Door slechts op algemene wijze moeilijkheden in te roepen met betrekking tot de toegang tot onder meer huisvesting, tewerkstelling, basisonderwijs en kwaliteitsvolle taallessen en sociale bijstand, blijft verzoeker hiertoe in gebreke. Hoewel de door hem bijgebrachte informatie getuigt van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van personen die internationale bescherming hebben verkregen in Griekenland, blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat hij, wat betreft zijn persoonlijke situatie, mishandelingen heeft ondergaan of riskeert te ondergaan omwille van zijn hoedanigheid als internationaal beschermd. Uit de door hem voorgelegde algemene informatie blijkt immers niet dat elke vluchteling die in Griekenland verblijft er een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt of er terecht komt in een situatie die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (*cf.* HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 91).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat *in casu*, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonbaar dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. In de bestreden beslissing wordt immers op pertinente en correcte wijze als volgt gemotiveerd:

"Wat betreft uw verklaringen met betrekking tot de levensomstandigheden, met name een gebrek aan scholing, werk, uitkering en verblijfplaats en toegang tot gezondheidszorg, merkt het CGVS het volgende op.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de

Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Uw verklaringen over het gebrek aan toegang tot gezondheidszorg overtuigen niet. U verklaarde immers dat u een beroep kon doen op MSF (Artsen Zonder Grenzen) en Dokters van de Wereld voor medische zorg (CGVS, p. 15). Na uw erkenning als vluchteling legde u aan Dokters van de Wereld uit dat u "gedeeltelijke epilepsie" hebt, een ziekte waaraan u al leed toen u nog in Syrië verbleef, en kreeg u een doorverwijzingsbrief voor een neuroloog in een ziekenhuis in Athene (CGVS, p. 15). Dat u daarna vijf keer naar het ziekenhuis ging en u telkens geïnformeerd werd dat de dokter een noodgeval had en het te druk had wijst er niet automatisch op dat u geen toegang had tot gezondheidszorg, het is immers best mogelijk dat de neuroloog inderdaad noodgevallen moest behandelen en het te druk had, u toont alleszins niet aan dat er een andere reden was waarom u de neuroloog niet te zien kreeg. Het CGVS merkt overigens op dat u geen documenten neerlegt met betrekking tot uw medische problemen en dat u sinds uw komst naar België nog niet naar de dokter bent geweest voor de behandeling van epilepsie omdat u niet zeker bent of u hier zal kunnen blijven (CGVS, p. 16). Dat u in Griekenland pas na uw erkenning als vluchteling behandeling zocht voor de chronische ziekte waaraan u lijdt en dat u het de voorbije maanden niet opportuun achtte medische behandeling te verkrijgen in België wijst er geenszins op dat u dringend nood hebt aan medische zorg en kan verklaren waarom patiënten met dringende medische problemen voorrang kregen op u in Griekenland. Wat betreft uw verklaring dat u in Griekenland niet op consultatie bij een oogarts in een openbaar ziekenhuis kon gaan zonder doorverwijzingsbrief merkt het CGVS op dat uit uw verklaringen blijkt dat Dokters van de Wereld in de mogelijkheid was om doorverwijzingsbrieven te geven (CGVS, p. 15, 16).

U doet voorts gelden dat u in Griekenland geen scholing, werk en financiële steun kreeg en dat u bij terugkeer dezelfde problemen zal kennen, bovendien zal u bij terugkeer niet meer in een opvangcentrum kunnen verblijven (CGVS, p. 8-16). Met betrekking tot scholing verklaarde u dat u geïnformeerd werd dat er geen scholen zijn speciaal om de taal te leren, dat u telkens doorverwezen werd naar privéscholen die u niet kon betalen, en dat de overheidsschool waar u zich wou inschrijven enkel voor minderjarigen was (CGVS, p. 8, 9, 14). Dat u geen geld had voor een privéschool is louter een socio-economisch element waaruit geen vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade blijkt. Dat bepaalde scholen enkel toegankelijk zijn voor minderjarigen is vanzelfsprekend en wijst evenmin op een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade. Het CGVS merkt voorts op dat uit toegevoegde informatie blijkt dat er wel degelijk gratis taalcursussen voor migranten en/of vluchtelingen bestaan in Griekenland. Bijgevolg kan niet geconcludeerd worden dat u geen toegang zou hebben tot onderwijs in Griekenland.

Uit uw verklaringen over het gebrek aan werk blijkt evenmin een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade, u verklaarde immers dat u het recht had om te werken en dat het feit dat u geen Grieks spreekt de reden was waarom u geen job vond (CGVS, p. 9, 10).

Met betrekking tot uw vrees op straat te zullen belanden in geval van terugkeer naar Griekenland omdat u niet meer het recht hebt in een opvangcentrum te verblijven merkt het CGVS op dat het u als erkend vluchteling vrij staat zelf een (huur)woning naar wens te zoeken, dat u reeds voor uw verzoek om internationale bescherming een woning huurde in Griekenland en dat geldgebrek de enige reden was waarom u die huurwoning verliet (CGVS, p. 8). Dat u in geval van terugkeer naar Griekenland niet meer gratis in een opvangcentrum zal kunnen verblijven en zelf zal moeten instaan voor het vinden van een woonst is bijgevolg wederom louter een socio-economisch element.

Wat betreft uw financiële toestand verklaarde u dat u als erkend vluchteling na maart 2019 geen recht meer had op de uitkering die u eerder kreeg en die enkel voor verzoekers in de asielprocedure was, en dat u daarna leefde van de hulp van vrienden (CGVS, p. 5). U zou pas recht hebben op een uitkering na twee jaar gewerkt te hebben in Griekenland, zo zei u (CGVS, p. 15). Uw ouders, die u tot oktober 2018 50 euro per maand hadden gegeven, gaven u na het verlies van uw uitkering geen geld meer omdat hun salarissen niet voldoende waren, zo zei u (CGVS, p. 5). Hierbij kunnen vraagtekens geplaatst worden aangezien drie van uw zussen momenteel universitaire studies doen en één broer middelbare studies; uzelf deed ook universitaire studies in Syrië (CGVS, p. 3, 6). Dat uw familie in staat is om hun kinderen hogere studies te laten doen wijst op een zekere financiële bemiddeldheid. Aangezien uw familie u eerder steunde door uw reis naar Europa te betalen (CGVS, p. 4) en u geld te geven

gedurende de eerste periode van uw verblijf in Griekenland mag aangenomen worden dat uw familie u indien nodig opnieuw tijdelijk enige financiële steun zal kunnen verlenen en dat u, als universitair geschoolde jongeman die ook het Engels machtig is, op termijn zelf zal kunnen instaan voor uw levensonderhoud.

Samenvattend zijn bovenstaande problemen die u aanhaalt allen van socio-economische aard, niet meer en niet minder. Bovendien getuigen zij an sich niet van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade ten opzichte van Griekenland.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

(...)

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. De foto's van het opvangcentrum zijn niet relevant aangezien het u als erken vluchteling vrij staat te wonen waar u wilt in geval van terugkeer naar Griekenland en u dus geenszins verplicht bent opnieuw te verblijven in het opvangcentrum. De overige door u neergelegde documenten, met name uw paspoort, identiteitskaart, rijbewijs, diploma, puntenlijsten, proces verbaal van het verlies van uw militair boekje en documenten in verband met het uitstel van uw legerdienst, hebben betrekking op uw identiteit, uw scholing en uw leven in Syrië, elementen die hier niet ter discussie staan."

Verzoeker slaagt er met zijn betoog in het eerste middel van het verzoekschrift niet in om voorgaande vaststellingen in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Hij beperkt zich er in wezen toe zijn eerdere verklaringen te herhalen en te verwijzen naar algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoonlijke situatie. Hiermee toont verzoeker niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Waar verzoeker nog aanvoert dat zijn ouders in Syrië niet dienen te betalen voor het onderwijs van hun kinderen, toont hij niet aan dat zijn ouders niet in staat zijn om hem, voor zover nodig, tijdelijk financieel te steunen. Uit zijn verklaringen blijkt immers dat verzoeker reeds in het verleden door zijn ouders financieel werd gesteund en dat zij beiden een vast inkomen genieten in de vorm van een pensioen (administratief dossier, stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Verzoeker toont, gelet op de hierboven aangehaalde pertinente overwegingen en vaststellingen, niet aan dat hij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn om in zijn eigen levensonderhoud te voorzien en dat hij daardoor buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt terecht te komen.

De verwijzing naar arresten van de Raad en van de Nederlandse Raad van State is niet dienstig, nu rechterlijke beslissingen volgens de continentale rechtstraditie geen precedentwerking hebben. Bovendien dient elk verzoek om internationale bescherming individueel te worden onderzocht, rekening houdend met de elementen eigen aan het concrete geval. Verzoeker toont niet aan dat de feiten die ten grondslag lagen aan de rechterlijke uitspraken waarnaar hij verwijst dezelfde zijn als, dan wel vergelijkbaar zijn met de feiten en elementen waarop hij zich beroept in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming.

De stelling dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland dakloos zal worden en op geen enkele manier zal kunnen voorzien in zijn eigen levensonderhoud, is slechts gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat verzoeker *in concreto* aantoont dat hij in een situatie zou belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

2.3.3. In zoverre verzoeker een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werd

gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid de redenen waarom hij zich niet (meer) op de bescherming van de Griekse autoriteiten kan beroepen uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de lidstaat die bescherming biedt en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.5. In zoverre verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen, dient op basis van wat voorafgaat te worden vastgesteld dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend twintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN